Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Βρυξέλλες, 6 Νοεμβρίου 2026
(OR. en)

15559/26

JAI 1405
ASILE 95
FRONT 237
RELEX 1484

ΔΙΑΒΙΒΑΣΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Αποστολέας:	Για τη Γενική Γραμματέα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, η κα Martine DEPREZ, Διευθύντρια
Ημερομηνία Παραλαβής:	6 Νοεμβρίου 2026
Αποδέκτης:	κα Thérèse BLANCHET, Γενική Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης
Αριθ. εγγρ. Επιτρ.:	C(2026) 8350 final
Θέμα:	ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ (ΕΕ) …/... ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ της 6.11.2026 σύμφωνα με το άρθρο 11 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1351 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου

Διαβιβάζεται συνημμένως στις αντιπροσωπίες το έγγραφο - C(2026) 8350 final.

συνημμ.: C(2026) 8350 final

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 6.11.2026
C(2026) 8350 final

ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ (ΕΕ) …/... ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 6.11.2026

σύμφωνα με το άρθρο 11 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1351 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου

ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ (ΕΕ) …/... ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 6.11.2026

σύμφωνα με το άρθρο 11 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1351 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

Έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΕ) 2024/1351 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Μαΐου 2024, για τη διαχείριση του ασύλου και της μετανάστευσης και την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΕ) 2021/1147 και (ΕΕ) 2021/1060 και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 604/2013[1], και ιδίως το άρθρο 11,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Βάσει του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1351, η Επιτροπή πρέπει να προσδιορίζει κάθε χρόνο τα κράτη μέλη που υφίστανται μεταναστευτική πίεση, διατρέχουν κίνδυνο μεταναστευτικής πίεσης ή αντιμετωπίζουν σημαντική μεταναστευτική κατάσταση. Έως τις 15 Οκτωβρίου κάθε έτους, η Επιτροπή πρέπει να εγκρίνει την ευρωπαϊκή ετήσια έκθεση για το άσυλο και τη μετανάστευση και να εκδίδει απόφαση για τον προσδιορισμό των εν λόγω κρατών μελών.

(2) Προκειμένου να προσδιοριστεί κατά πόσον ένα συγκεκριμένο κράτος μέλος υφίσταται μεταναστευτική πίεση, διατρέχει κίνδυνο μεταναστευτικής πίεσης ή αντιμετωπίζει σημαντική μεταναστευτική κατάσταση, η Επιτροπή διενήργησε αξιολόγηση με βάση την ευρωπαϊκή ετήσια έκθεση για το άσυλο και τη μετανάστευση[2] και τα στοιχεία που παρατίθενται στα άρθρα 9 και 10 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1351. Για τον σκοπό αυτό, η Επιτροπή ανέπτυξε μεθοδολογία σύμφωνα με την οποία η πίεση συνδέεται με τη δημιουργία δυσανάλογων υποχρεώσεων σε ένα κράτος μέλος, λαμβανομένης υπόψη της συνολικής μεταναστευτικής κατάστασης στην Ένωση[3]. Για να προσδιοριστεί τι συνιστά δυσανάλογη υποχρέωση, η μεθοδολογία συγκρίνει την κατάσταση κάθε κράτους μέλους με τη συνολική κατάσταση στην Ένωση.

(3) Στην αξιολόγηση[4] εξετάζεται περίοδος 12 μηνών, από την 1η Ιουλίου 2025 έως τις 30 Ιουνίου 2026, προκειμένου να προσδιοριστούν τα κράτη μέλη που υφίστανται

---

1 Κανονισμός (ΕΕ) 2024/1351 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Μαΐου 2024, για τη διαχείριση του ασύλου και της μετανάστευσης και την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΕ) 2021/1147 και (ΕΕ) 2021/1060 και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 604/2013 (ΕΕ L, 2024/1351, 22.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1351/oj).

2 Ανακοίνωση προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με την ετήσια ευρωπαϊκή έκθεση για το άσυλο και τη μετανάστευση στο πλαίσιο του ετήσιου κύκλου διαχείρισης της μετανάστευσης, COM(2026)835.

3 SWD (2025) 792, "Methodology for the purposes of Commission implementing decision pursuant to Article 11 of Regulation (EU) 2024/1351 of the European Parliament and of the Council" [«Μεθοδολογία για τους σκοπούς της εκτελεστικής απόφασης της Επιτροπής σύμφωνα με το άρθρο 11 του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2024/1351 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου»].

4 Εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2025/2323 της Επιτροπής, της 11ης Νοεμβρίου 2025, δεδομένου ότι η πρώτη εκτελεστική απόφαση που εκδόθηκε από την Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 11 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1351 έχει ήδη καλύψει την περίοδο αναφοράς από την 1η Ιουλίου 2024 έως τις 30 Ιουνίου

μεταναστευτική πίεση και τα κράτη μέλη που διατρέχουν κίνδυνο μεταναστευτικής πίεσης σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1351 και σύμφωνα με τον ορισμό της «μεταναστευτικής πίεσης» στο άρθρο 2 σημείο 24 του εν λόγω κανονισμού. Επιπλέον, κατόπιν αιτήματος της Ισπανίας βάσει του άρθρου 9 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1351, η αξιολόγηση έλαβε επίσης υπόψη τις εξελίξεις που συνδέονται με το συμβάν που έλαβε χώρα στις 30-31 Ιουλίου 2026 και οδήγησε σε παράνομες αφίξεις μεγάλης κλίμακας στην αυτόνομη πόλη της Θέουτα, το οποίο δεν εμπίπτει στη 12μηνη περίοδο αναφοράς. Σύμφωνα με τον ορισμό της «σημαντικής μεταναστευτικής κατάστασης» του άρθρου 2 σημείο 25 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1351, προκειμένου να ληφθεί υπόψη το σωρευτικό αποτέλεσμα των τρεχουσών και προηγούμενων ετήσιων αφίξεων υπηκόων τρίτων χωρών ή ανιθαγενών, η αξιολόγηση της σημαντικής μεταναστευτικής κατάστασης λαμβάνει υπόψη την περίοδο μεταξύ 1ης Ιουλίου 2021 και 30ής Ιουνίου 2026.

(4) Κατά την περίοδο αναφοράς από την 1η Ιουλίου 2025 έως τις 30 Ιουνίου 2026, οι παράνομες διελεύσεις των συνόρων στα εξωτερικά σύνορα της Ένωσης μειώθηκαν κατά 32 %, γεγονός που καταδεικνύει ότι η συνολική μεταναστευτική κατάσταση στην Ένωση εξακολουθεί να βελτιώνεται για δεύτερη συνεχή περίοδο αναφοράς. Οι αιτήσεις διεθνούς προστασίας και οι μη επιτρεπόμενες μετακινήσεις παρουσιάζουν επίσης πτωτικές τάσεις κατά 16 % και κατά περίπου 13 % αντίστοιχα, συνεχίζοντας την πτωτική πορεία που παρατηρείται ήδη από το 2024.

(5) Κατά την περίοδο αναφοράς από την 1η Ιουλίου 2025 έως τις 30 Ιουνίου 2026, με βάση την ευρωπαϊκή ετήσια έκθεση για το άσυλο και τη μετανάστευση και τα στοιχεία που παρατίθενται στα άρθρα 9 και 10 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1351, κατόπιν συγκέντρωσης και αξιολόγησης όλων των σχετικών ποσοτικών και ποιοτικών δεδομένων και πληροφοριών σε σχέση με τη συνολική κατάσταση στην Ένωση, η αξιολόγηση καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η Ελλάδα και η Κύπρος υφίστανται μεταναστευτική πίεση. Η αξιολόγηση καταλήγει επίσης στο συμπέρασμα ότι η Ιταλία υφίσταται μεταναστευτική πίεση εξαιτίας του μεγάλου αριθμού αφίξεων λόγω επαναλαμβανόμενων αποβιβάσεων ύστερα από επιχειρήσεις έρευνας και διάσωσης. Επιπλέον, κατόπιν του αιτήματος της Ισπανίας να ληφθούν υπόψη οι εξελίξεις που δεν εμπίπτουν στη 12μηνη περίοδο αναφοράς, μία δυνατότητα που προβλέπεται στο άρθρο 9 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1351, και συγκεκριμένα το συμβάν το οποίο έλαβε χώρα στις 30-31 Ιουλίου 2026 και οδήγησε σε παράνομες αφίξεις μεγάλης κλίμακας στην αυτόνομη πόλη της Θέουτα, η αξιολόγηση καταλήγει επίσης στο συμπέρασμα ότι η Ισπανία υφίσταται μεταναστευτική πίεση.

(6) Κατά την περίοδο αναφοράς από την 1η Ιουλίου 2025 έως τις 30 Ιουνίου 2026, ενώ συνεχίστηκαν οι πτωτικές τάσεις σε σύγκριση με την προηγούμενη περίοδο 12 μηνών, η Ελλάδα αντιμετώπισε δυσανάλογες υποχρεώσεις σε σχέση με τη συνολική κατάσταση στην Ένωση, ιδίως λόγω του αριθμού των παράνομων διελεύσεων συνόρων, των αιτήσεων διεθνούς προστασίας και του μεγάλου αριθμού θετικών αποφάσεων. Μολονότι οι παράνομες διελεύσεις των συνόρων μειώθηκαν κατά 23 %, η χώρα κατέγραψε τον μεγαλύτερο αριθμό παράνομων διελεύσεων των συνόρων σε σχέση με το ακαθάριστο εγχώριο προϊόν (στο εξής: ΑΕΠ) και τον πληθυσμό της, καθώς και σημαντική αύξηση των αφίξεων ύστερα από επιχειρήσεις έρευνας και διάσωσης (+ 74 %). Επιπλέον, ενώ οι αιτήσεις διεθνούς προστασίας που καταχωρίστηκαν στην Ελλάδα μειώθηκαν κατά 19 % σε σύγκριση με την περίοδο αναφοράς που αξιολογήθηκε βάσει της εκτελεστικής απόφασης (ΕΕ) 2025/2323 της

2025 για την αξιολόγηση της μεταναστευτικής πίεσης και, αντίστοιχα, από την 1η Ιουλίου 2020 έως τις 30 Ιουνίου 2025 για την αξιολόγηση της σημαντικής μεταναστευτικής κατάστασης.

Επιτροπής, η Ελλάδα συνέχισε να λαμβάνει τον μεγαλύτερο αριθμό αιτήσεων διεθνούς προστασίας σε σχέση με το ΑΕΠ και τον πληθυσμό της. Περισσότερες από τις μισές αφίξεις στην Ελλάδα κατά μήκος της διαδρομής της Ανατολικής Μεσογείου καταγράφηκαν στην Κρήτη.

(7) Κατά την περίοδο αναφοράς από την 1η Ιουλίου 2025 έως τις 30 Ιουνίου2026, η Ισπανία συνέχισε να είναι ιδιαίτερα εκτεθειμένη στις διακυμάνσεις των παράτυπων αφίξεων κατά μήκος των διαδρομών της Δυτικής Μεσογείου και του Ατλαντικού. Η Ισπανία κατέγραψε περίπου το 20 % του συνόλου των παράνομων διελεύσεων συνόρων σε επίπεδο Ένωσης και ήταν το τρίτο κράτος μέλος όσον αφορά τις αφίξεις λόγω επιχειρήσεων έρευνας και διάσωσης. Ενώ οι αιτήσεις διεθνούς προστασίας μειώθηκαν κατά 22 %, η Ισπανία ήταν ο τρίτος μεγαλύτερος αποδέκτης αιτήσεων σε σχέση με το ΑΕΠ και τον πληθυσμό στην Ένωση και ο τέταρτος σε απόλυτους αριθμούς. Η Ισπανία συγκαταλεγόταν επίσης μεταξύ των κρατών μελών με τις περισσότερες αιτήσεις υπαγωγής στο καθεστώς προσωρινής προστασίας, καθώς κατείχε την τέταρτη θέση στην Ένωση σε απόλυτους αριθμούς. Κατόπιν εξέτασης και αξιολόγησης όλων των σχετικών ποσοτικών και ποιοτικών δεδομένων και πληροφοριών σε σχέση σε σχέση με τη συνολική κατάσταση στην Ένωση για την περίοδο αναφοράς από την 1η Ιουλίου 2025 έως τις 30 Ιουνίου 2026, διαπιστώθηκε ότι η Ισπανία διατρέχει κίνδυνο μεταναστευτικής πίεσης. Ωστόσο, ύστερα από το συμβάν που έλαβε χώρα στις 30-31 Ιουλίου 2026 και οδήγησε σε παράνομες αφίξεις μεγάλης κλίμακας στην αυτόνομη πόλη της Θέουτα, η Ισπανία ζήτησε από την Επιτροπή να λάβει υπόψη τις εν λόγω εξελίξεις στο πλαίσιο του τρέχοντος ετήσιου κύκλου διαχείρισης της μετανάστευσης στην Ευρώπη. Κατόπιν αξιολόγησης τόσο των ποσοτικών όσο και των ποιοτικών δεδομένων και πληροφοριών σε σχέση με την περίοδο αναφοράς, καθώς και των συμπληρωματικών δεδομένων και πληροφοριών που διαβίβασαν οι ισπανικές αρχές σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1351 σχετικά με το συμβάν που έλαβε χώρα στις 30-31 Ιουλίου 2026 και οδήγησε σε παράνομες αφίξεις μεγάλης κλίμακας στην αυτόνομη πόλη της Θέουτα, εξάγεται το συμπέρασμα ότι η Ισπανία αντιμετώπισε δυσανάλογες υποχρεώσεις σε σχέση με τη συνολική κατάσταση στην Ένωση.

(8) Κατά την περίοδο αναφοράς από την 1η Ιουλίου 2025 έως τις 30 Ιουνίου 2026, η κατάσταση της μετανάστευσης και του ασύλου στην Κύπρο βελτιώθηκε σε σύγκριση με την προηγούμενη περίοδο αναφοράς, αλλά η χώρα εξακολούθησε να αντιμετωπίζει δυσανάλογες υποχρεώσεις σε σχέση με τη συνολική κατάσταση στην Ένωση, ιδίως λόγω των αιτήσεων υπαγωγής στο καθεστώς προσωρινής προστασίας, των παράνομων διελεύσεων των συνόρων, των αιτήσεων διεθνούς προστασίας και των πιέσεων στο σύστημα για τις επιστροφές. Παρά τη μείωση των παράνομων διελεύσεων των συνόρων κατά 34 % σε σύγκριση με την περίοδο αναφοράς που αξιολογήθηκε βάσει της εκτελεστικής απόφασης (ΕΕ) 2025/2323 της Επιτροπής, ο αριθμός των αφίξεων, σε σχέση με το ΑΕΠ και τον πληθυσμό της Κύπρου, άσκησε πίεση στο σύστημα ασύλου και μετανάστευσης της χώρας. Η Κύπρος κατέλαβε τη δεύτερη θέση μεταξύ των χωρών που έλαβαν αιτήσεις διεθνούς προστασίας κατά την περίοδο αναφοράς σε σχέση με το ΑΕΠ και τον πληθυσμό.

(9) Κατά την περίοδο αναφοράς από την 1η Ιουλίου 2025 έως τις 30 Ιουνίου 2026, μεγάλος αριθμός ατόμων αποβιβάστηκε στην Ιταλία ύστερα από επιχειρήσεις έρευνας και διάσωσης. Μολονότι ο συνολικός αριθμός των ατόμων που αποβιβάστηκαν στην Ιταλία μειώθηκε κατά 33 % σε σύγκριση με την προηγούμενη περίοδο αναφοράς, το ποσοστό και ο απόλυτος αριθμός αφίξεων λόγω επαναλαμβανόμενων αποβιβάσεων ύστερα από επιχειρήσεις έρευνας και διάσωσης ήταν τέτοιας κλίμακας ώστε

δημιουργήθηκαν δυσανάλογες υποχρεώσεις για την Ιταλία σε σύγκριση με τη συνολική κατάσταση στην Ένωση. Στην Ιταλία καταγράφηκε το 42 % του συνολικού αριθμού των ατόμων που αποβιβάστηκαν στην Ένωση.

(10) Κατά την περίοδο αναφοράς από την 1η Ιουλίου 2025 έως τις 30 Ιουνίου 2026, με βάση τα πορίσματα της ευρωπαϊκής ετήσιας έκθεσης για το άσυλο και τη μετανάστευση και τα στοιχεία που παρατίθενται στα άρθρα 9 και 10 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1351, κατόπιν εξέτασης και αξιολόγησης όλων των σχετικών ποσοτικών και ποιοτικών δεδομένων και πληροφοριών σε σχέση με τη συνολική κατάσταση στην Ένωση, διαπιστώθηκε ότι το Βέλγιο, η Τσεχία, η Γερμανία, η Εσθονία, η Ιρλανδία, η Γαλλία, η Κροατία, η Λετονία, η Λιθουανία, το Λουξεμβούργο, οι Κάτω Χώρες, η Πολωνία, η Ρουμανία, η Σλοβενία και η Φινλανδία διατρέχουν κίνδυνο μεταναστευτικής πίεσης. Μολονότι διαπιστώθηκε ότι η Ισπανία επίσης διέτρεχε κίνδυνο μεταναστευτικής πίεσης κατά την περίοδο αναφοράς, εξήχθη, ωστόσο, το συμπέρασμα ότι η Ισπανία αντιμετώπισε δυσανάλογες υποχρεώσεις σε σχέση με τη συνολική κατάσταση στην Ένωση με βάση την αξιολόγηση των συμπληρωματικών δεδομένων και πληροφοριών που συνδέονται με το συμβάν το οποίο έλαβε χώρα στις 30-31 Ιουλίου 2026 στη Θέουτα.

(11) Η Κροατία, ως κράτος μέλος πρώτης εισόδου στην Ένωση, συνέχισε να είναι ιδιαίτερα εκτεθειμένη στις διακυμάνσεις των παράτυπων αφίξεων μέσω των διαδρομών των Δυτικών Βαλκανίων και της Ανατολικής Μεσογείου. Η σημαντική αύξηση των παράνομων αφίξεων κατά τη διάρκεια του έτους θα μπορούσε να έχει ως συνέπεια να επιβαρυνθεί με δυσανάλογες υποχρεώσεις το ήδη πιεσμένο σύστημα μετανάστευσης και ασύλου της Κροατίας. Κατά την περίοδο αναφοράς από την 1η Ιουλίου 2025 έως τις 30 Ιουνίου 2026, η Κροατία υπέστη τον αντίκτυπο παράνομων διελεύσεων των συνόρων, καταγράφοντας το 78 % του συνόλου των αφίξεων κατά μήκος της διαδρομής των Δυτικών Βαλκανίων, τον δεύτερο υψηλότερο αριθμό παράνομων διελεύσεων συνόρων σε επίπεδο Ένωσης σε σχέση με το ΑΕΠ και τον πληθυσμό, και τον μεγαλύτερο αριθμό αρνήσεων εισόδου στην Ένωση σε σχετικούς όρους. Επιπλέον, η Κροατία έλαβε τον μεγαλύτερο αριθμό μεταφορών σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 604/2013 σε σχετικούς όρους. Παράλληλα, η Κροατία έγινε αποδέκτης επίσης, σε σχέση με το ΑΕΠ και τον πληθυσμό της, του μεγαλύτερου αριθμού αποφάσεων σχετικά με αιτήματα που υπέβαλε η Κροατία σε άλλα κράτη μέλη για την ανάληψη ευθύνης για πρόσωπα που έφθασαν στην Κροατία χωρίς άδεια και των οποίων οι αιτήσεις θα πρέπει να εξεταστούν από άλλο κράτος μέλος σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 604/2013[5]. Επιπλέον, η Κροατία κατέγραψε αύξηση κατά 109 % σε απόλυτους αριθμούς όσον αφορά τον αριθμό των αποφάσεων που ελήφθησαν ως απάντηση σε τέτοια αιτήματα τα οποία υποβλήθηκαν σε άλλα κράτη μέλη σε σύγκριση με την προηγούμενη περίοδο αναφοράς.

(12) Η συνεχιζόμενη αύξηση των αιτήσεων υπαγωγής στο καθεστώς προσωρινής προστασίας άσκησε διαρκείς πιέσεις στο εθνικό σύστημα υποδοχής της Τσεχίας. Κατά την περίοδο αναφοράς από την 1η Ιουλίου 2025 έως τις 30 Ιουνίου 2026, η χώρα κατέγραψε τον μεγαλύτερο αριθμό αιτήσεων υπαγωγής στο καθεστώς προσωρινής προστασίας στην Ένωση σε σχέση με το ΑΕΠ και τον πληθυσμό, σε επίπεδο που υπερβαίνει σημαντικά τα επίπεδα που καταγράφηκαν από άλλα κράτη μέλη.

---

[5] Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα (αναδιατύπωση) (ΕΕ L 180 της 29.6.2013, σ. 31, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/604/ell).

(13) Ορισμένα κράτη μέλη κατέγραψαν μεγάλο αριθμό μη επιτρεπόμενων μετακινήσεων αιτούντων διεθνή προστασία εντός της Ένωσης, οι οποίες άσκησαν ιδιαίτερη πίεση στα συστήματα ασύλου, μετανάστευσης και υποδοχής τους. Οι προκλήσεις που συνδέονται με τις εν λόγω μη επιτρεπόμενες μετακινήσεις αντιμετωπίζονται με την αναγνώριση της δυνατότητας εφαρμογής αντισταθμίσεων ευθύνης σε τέτοιες περιπτώσεις στο πλαίσιο των συνεισφορών αλληλεγγύης των κρατών μελών τα οποία επηρεάζονται/πλήττονται. Κατά την περίοδο αναφοράς από την 1η Ιουλίου 2025 έως τις 30 Ιουνίου 2026, στη Γερμανία σημειώθηκε σημαντική μείωση κατά 56 % των αποφάσεων που ελήφθησαν σχετικά με εξερχόμενα αιτήματα τα οποία υποβλήθηκαν σε άλλα κράτη μέλη για την ανάληψη ευθύνης για πρόσωπα που έφθασαν στη Γερμανία με μη επιτρεπτό τρόπο. Παρά τη μείωση αυτή, η Γερμανία έγινε αποδέκτης του δεύτερου μεγαλύτερου αριθμού αποφάσεων σχετικά με τα εν λόγω αιτήματα μεταξύ όλων των κρατών μελών σε απόλυτους αριθμούς. Επιπλέον, ενώ η Γερμανία κατέγραψε μείωση σχεδόν κατά 20 % των αιτήσεων διεθνούς προστασίας που έλαβε σε σύγκριση με την προηγούμενη περίοδο αναφοράς, συνέχισε να λαμβάνει τον μεγαλύτερο αριθμό αιτήσεων στην Ένωση σε απόλυτους όρους κατά την περίοδο αναφοράς, γεγονός που είχε αντίκτυπο στα συστήματα ασύλου και υποδοχής της. Η κατάσταση επιδεινώθηκε περαιτέρω καθώς η χώρα φιλοξένησε τον μεγαλύτερο αριθμό δικαιούχων προσωρινής προστασίας στην Ένωση σε απόλυτους αριθμούς και δέχτηκε πολύ υψηλό ποσοστό αιτήσεων διεθνούς προστασίας κατά την τελευταία δεκαετία. Η Γαλλία δέχτηκε επίσης πολύ μεγάλο αριθμό μη επιτρεπόμενων μετακινήσεων αιτούντων διεθνή προστασία σε σύγκριση με άλλα κράτη μέλη και αντιμετώπισε παράνομες διελεύσεις συνόρων προς το Ηνωμένο Βασίλειο, γεγονός που είχε αντίκτυπο στα εθνικά συστήματα ασύλου και υποδοχής. Η Γαλλία έλαβε τον δεύτερο υψηλότερο αριθμό αιτήσεων σε απόλυτους αριθμούς και τον έκτο σε σχετικούς όρους, αν και ο αριθμός των αιτήσεων διεθνούς προστασίας μειώθηκε κατά 8 % σε σύγκριση με την προηγούμενη περίοδο αναφοράς. Το Βέλγιο, το Λουξεμβούργο και οι Κάτω Χώρες επίσης επηρεάστηκαν δυσμενώς από μη επιτρεπόμενες μετακινήσεις αιτούντων διεθνή προστασία, οι οποίες άσκησαν πίεση στα συστήματα υποδοχής τους. Η Σλοβενία υπέστη επίσης σημαντικό αριθμό μη επιτρεπόμενων μετακινήσεων και κατέγραψε τον μεγαλύτερο αριθμό αποφάσεων που ελήφθησαν σχετικά με αιτήματα εκ νέου ανάληψης τα οποία εστάλησαν κατά την περίοδο αναφοράς σε σχέση με το ΑΕΠ και τον πληθυσμό της. Η Ιρλανδία έλαβε μεγάλο αριθμό αιτήσεων διεθνούς προστασίας σε σχετικούς όρους, ενώ σημαντικός αριθμός αιτούντων εισέρχονται παράνομα στη χώρα, κυρίως μέσω των χερσαίων συνόρων με το Ηνωμένο Βασίλειο. Το γεγονός αυτό, σε συνδυασμό με τον σημαντικό αριθμό ατόμων που επωφελούνται από προσωρινή προστασία στην Ιρλανδία, είχε αντίκτυπο στο εθνικό σύστημα ασύλου και υποδοχής. Η Ρουμανία αντιπροσωπεύει το 89 % των παράνομων διελεύσεων στα ανατολικά σύνορα της ΕΕ, με το 99 % των υπηκόων τρίτων χωρών να φθάνουν από την Ουκρανία. Η Ρουμανία, η οποία βρίσκεται στην πέμπτη θέση μεταξύ των κρατών μελών όσον αφορά τις αιτήσεις υπαγωγής στο καθεστώς προσωρινής προστασίας, αντιμετωπίζει αυξανόμενες προκλήσεις όσον αφορά την ικανότητα υποδοχής της, οι οποίες θα μπορούσαν να ενταθούν από τις περαιτέρω αφίξεις λόγω του συνεχιζόμενου πολέμου της Ρωσίας κατά της Ουκρανίας.

(14) Οι ενέργειες της Ρωσίας και της Λευκορωσίας εξακολούθησαν να επηρεάζουν τη μεταναστευτική δυναμική, ιδίως στην Εσθονία, τη Λετονία, τη Λιθουανία, την Πολωνία και τη Φινλανδία. Ως απάντηση στις συνεχιζόμενες προσπάθειες εργαλειοποίησης της μετανάστευσης με κρατική υποστήριξη, η Εσθονία συνέχισε να ενισχύει τα μέτρα διαχείρισης των συνόρων στα σύνορα με τη Ρωσία· η Λετονία και η

Λιθουανία συνέχισαν να ενισχύουν τα μέτρα επιτήρησης στα σύνορά τους με τη Λευκορωσία· Η Πολωνία παρέτεινε τη ζώνης ασφαλείας κατά μήκος των συνόρων της με τη Λευκορωσία για να διατηρήσει την επιχειρησιακή επαγρύπνηση και να διασφαλίσει την αποτελεσματικότητα της προστασίας των συνόρων· Η Φινλανδία παρέτεινε το εθνικό ειδικό καθεστώς στα σημεία διέλευσης με τη Ρωσία ως απάντηση στις απόπειρες της Ρωσίας για εργαλειοποίηση της μετανάστευσης.

(15) Με βάση την ευρωπαϊκή ετήσια έκθεση για το άσυλο και τη μετανάστευση και τα στοιχεία που παρατίθενται στα άρθρα 9 και 10 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1351, λόγω του σωρευτικού αποτελέσματος των ποσοτικών και ποιοτικών δεδομένων και πληροφοριών που συγκεντρώθηκαν και αξιολογήθηκαν κατά την πενταετή περίοδο από την 1η Ιουλίου 2021 έως τις 30 Ιουνίου 2026, η αξιολόγηση καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η Βουλγαρία, η Τσεχία, η Εσθονία, η Κροατία, η Αυστρία και η Πολωνία αντιμετωπίζουν σημαντική μεταναστευτική κατάσταση.

(16) Στη Βουλγαρία, κατά την τελευταία πενταετία, σε σχέση με το ποσοστό του ΑΕΠ και τον πληθυσμό της, πίεση στο σύστημά της άσκησε κυρίως η εισροή αιτήσεων υπαγωγής στο καθεστώς προσωρινής προστασίας από το 2022, σε συνδυασμό με τον σχετικά υψηλό αριθμό αιτήσεων διεθνούς προστασίας, ιδίως διότι η Βουλγαρία εξέδωσε σημαντικό αριθμό θετικών αποφάσεων σχετικά με αιτήσεις διεθνούς προστασίας αλλά και απορρίψεων αιτήσεων διεθνούς προστασίας, οι οποίες προκάλεσαν μεγάλη επιβάρυνση στο σύστημα της Βουλγαρίας για τις επιστροφές.

(17) Βάσει της αξιολόγησης της κατάστασης στην Κροατία κατά την τελευταία πενταετία και σε σχέση με τη συνολική κατάσταση στην Ένωση, η πίεση που ασκήθηκε στο σύστημα επιστροφών της χώρας σε σχέση με το μερίδιό της στο ΑΕΠ και τον πληθυσμό της, πέραν των υποχρεώσεών της στα εξωτερικά της σύνορα, είχαν σημαντικό αντίκτυπο στις ικανότητές της. Η Κροατία εξέδωσε, σε σχετικούς όρους, μεγάλο αριθμό αρνήσεων εισόδου και αντιμετώπισε σταθερά σχετικά υψηλό αριθμό παράνομων διελεύσεων των συνόρων λόγω των δραστηριοτήτων παράνομης διακίνησης μεταναστών στην περιοχή.

(18) Στις 30 Ιουνίου 2026, ως αποτέλεσμα του συνεχιζόμενου επιθετικού πολέμου της Ρωσίας και της κλιμάκωσης των επιθέσεων κατά της Ουκρανίας, 4,4 εκατομμύρια άτομα επωφελούνταν από προσωρινή προστασία στην Ένωση. Ο αριθμός των αιτήσεων υπαγωγής στο καθεστώς προσωρινής προστασίας που κατέγραψαν η Πολωνία και η Τσεχία από την έναρξη του πολέμου είναι από τους υψηλότερους στην Ένωση σε σχέση με το ΑΕΠ και τον πληθυσμό τους. Το γεγονός αυτό έχει ασκήσει σημαντική πίεση στα συστήματα μετανάστευσης, ασύλου και διαχείρισης συνόρων των εν λόγω κρατών μελών κατά τα τελευταία έτη από το 2022 και έχει δημιουργήσει προκλήσεις όσον αφορά την ένταξη. Η Εσθονία έχει καταγράψει μεγάλο αριθμό αιτήσεων υπαγωγής στο καθεστώς προσωρινής προστασίας σε σχέση με το ΑΕΠ και τον πληθυσμό της, σε συνδυασμό με σχετικά σημαντικό αριθμό αιτήσεων διεθνούς προστασίας, γεγονός που οδήγησε σε μεγάλο αριθμό θετικών αποφάσεων κατά την τελευταία πενταετία.

(19) Κατά την πενταετία από την 1η Ιουλίου 2021 έως τις 30 Ιουνίου 2026, η Αυστρία έλαβε μεγάλο αριθμό αιτήσεων διεθνούς προστασίας. Μολονότι ο αριθμός αυτός συνέχισε να μειώνεται, ο συνολικός αριθμός των αιτήσεων διεθνούς προστασίας και ο αριθμός θετικών αποφάσεων που προέκυψαν ως συνέπεια αυτών κατά τη διάρκεια της πενταετούς περιόδου είχε σωρευτικό αποτέλεσμα στην ικανότητα των συστημάτων μετανάστευσης, υποδοχής και ασύλου της Αυστρίας.

(20) Τα κράτη μέλη που προσδιορίζονται στην παρούσα απόφαση ως κράτη μέλη που τελούν υπό μεταναστευτική πίεση θα πρέπει να έχουν πρόσβαση στην ετήσια δεξαμενή αλληλεγγύης η οποία θεσπίστηκε με την εκτελεστική απόφαση του Συμβουλίου που αναφέρεται στο άρθρο 57 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1351 και θα πρέπει να ενημερώνουν την Επιτροπή και το Συμβούλιο σύμφωνα με το άρθρο 58 παράγραφος 1 του εν λόγω κανονισμού όταν προτίθενται να κάνουν χρήση της ετήσιας δεξαμενής αλληλεγγύης, και να περιλαμβάνουν πληροφορίες σχετικά με το είδος και το επίπεδο των αναγκαίων μέτρων αλληλεγγύης. Όταν κράτος μέλος που υφίσταται μεταναστευτική πίεση δεν κάνει χρήση της ετήσιας δεξαμενής αλληλεγγύης ή δεν κοινοποιεί την ανάγκη χρήσης της, μπορεί να ζητήσει μείωση, εν όλω ή εν μέρει, των συνεισφορών στην ετήσια δεξαμενή αλληλεγγύης για τις οποίες δεσμεύτηκε, σύμφωνα με το άρθρο 61 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1351.

(21) Τα κράτη μέλη που προσδιορίζονται στην παρούσα απόφαση ως κράτη μέλη που διατρέχουν κίνδυνο μεταναστευτικής πίεσης θα πρέπει να έχουν κατά προτεραιότητα πρόσβαση στη μόνιμη εργαλειοθήκη της ΕΕ για τη μεταναστευτική στήριξη που προβλέπεται στο άρθρο 6 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1351.

(22) Για να διευκολυνθεί η χρήση της μόνιμης εργαλειοθήκης της ΕΕ για τη μεταναστευτική στήριξη από τα κράτη μέλη που διατρέχουν κίνδυνο μεταναστευτικής πίεσης, η Επιτροπή θα παράσχει στήριξη και θα συντονίσει με τους συναφείς οργανισμούς της Ένωσης την πιθανή ιεράρχηση για την παροχή επιχειρησιακής υποστήριξης.

(23) Τα κράτη μέλη που προσδιορίζονται στην παρούσα απόφαση ως κράτη μέλη που αντιμετωπίζουν σημαντική μεταναστευτική κατάσταση δικαιούνται να ζητήσουν μείωση, εν όλω ή εν μέρει, των συνεισφορών αλληλεγγύης τους σύμφωνα με το άρθρο 62 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1351.

(24) Σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1351, πραγματοποιήθηκαν διαβουλεύσεις με τα κράτη μέλη που προσδιορίζονται στην παρούσα απόφαση ως κράτη μέλη που υφίστανται μεταναστευτική πίεση, διατρέχουν κίνδυνο μεταναστευτικής πίεσης ή αντιμετωπίζουν σημαντική μεταναστευτική κατάσταση.

(25) Προκειμένου να εξασφαλιστεί η ισορροπία μεταξύ αλληλεγγύης και δίκαιης κατανομής ευθυνών και να διασφαλιστεί η λειτουργία του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1351, το άρθρο 60 παράγραφος 3 του εν λόγω κανονισμού ορίζει ότι τα συνεισφέροντα κράτη μέλη δεν υποχρεούνται να υλοποιούν τις δεσμεύσεις τους έναντι επωφελούμενου κράτους μέλους, όταν η Επιτροπή έχει εντοπίσει συστημικές ελλείψεις ως προς τους κανόνες περί ευθύνης που καθορίζονται στο μέρος ΙΙΙ του εν λόγω κανονισμού και οι οποίες θα μπορούσαν να έχουν σοβαρές αρνητικές συνέπειες για τη λειτουργία του εν λόγω κανονισμού. Στο μέρος ΙΙΙ του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1351 καθορίζονται, μεταξύ άλλων, οι υποχρεώσεις του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο να δεχτεί τις μεταφορές των προσώπων για τα οποία έχει προσδιοριστεί ως υπεύθυνο.

(26) Δεδομένου ότι οι κανόνες που καθορίζονται στο μέρος ΙΙΙ του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1351 αποτελούν συνέχεια των κανόνων που καθορίζονται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 604/2013, τους οποίους αντικατέστησαν από την έναρξη της εφαρμογής τους, η συνεχιζόμενη μη συμμόρφωση με τις υποχρεώσεις που απορρέουν και από τους δύο εν λόγω κανονισμούς θα ισοδυναμούσε με συστημική έλλειψη ως προς τους κανόνες που καθορίζονται στο μέρος ΙΙΙ του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1351 η οποία θα μπορούσε να έχει σοβαρές αρνητικές συνέπειες για τη λειτουργία του εν λόγω κανονισμού.

(27) Τον Δεκέμβριο του 2022 η Ιταλία ανέστειλε την αποδοχή μεταφορών δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 604/2013, με εξαίρεση τις περιπτώσεις οικογενειακής επανένωσης ασυνόδευτων ανηλίκων. Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: ΔΕΕ) έκρινε, στην απόφασή του της 19ης Δεκεμβρίου 2024 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-185/24 και C-189/24, ότι το κράτος μέλος που έχει προσδιοριστεί ως υπεύθυνο βάσει των κριτηρίων του κεφαλαίου ΙΙΙ του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 604/2013 δεν είναι δυνατόν να απαλλαγεί μονομερώς από την εν λόγω ευθύνη. Το συμπέρασμα αυτό επιβεβαιώθηκε από το ΔΕΕ στην απόφασή του της 5ης Μαρτίου 2026.

(28) Στην ανακοίνωσή της, της 15ης Ιουλίου 2026, η Επιτροπή αξιολόγησε την πρόοδο που σημείωσε η Ιταλία όσον αφορά τη διόρθωση των πρακτικών που εντοπίστηκαν κατά την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 604/2013 και τη διασφάλιση της αποτελεσματικής λειτουργίας των νέων κανόνων περί ευθύνης δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1351. Η αξιολόγηση αυτή, η οποία κάλυψε τις πρώτες εβδομάδες από την έναρξη εφαρμογής των νέων κανόνων, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι, ύστερα από την έναρξη εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1351, η Ιταλία έχει καταβάλει σημαντικές προσπάθειες ώστε να προετοιμαστεί για την υλοποίηση του μέρους ΙΙΙ του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1351, μεταξύ άλλων με την ενίσχυση της επιχειρησιακής ικανότητας της εθνικής ομάδας ΚΔΑΜ, την προσαρμογή των ροών εργασιών της και των συστημάτων διαχείρισης υποθέσεων, τον καθορισμό τοποθεσιών μεταφοράς σύμφωνα με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2025/2055 της Επιτροπής, την ολοκλήρωση των αναγκαίων τεχνικών προετοιμασιών και την εκπλήρωση των τεχνικών απαιτήσεων που συνδέονται με το σύστημα Eurodac και το αναβαθμισμένο δίκτυο DubliNet. Οι ιταλικές αρχές διαβεβαίωσαν την Επιτροπή ότι το εθνικό σύστημα υποδοχής της Ιταλίας είναι επαρκές ώστε να διασφαλίζεται ότι τα πρόσωπα που μεταφέρονται βάσει του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1351, συμπεριλαμβανομένων των οικογενειών με παιδιά και των ευάλωτων αιτούντων, φιλοξενούνται στο υφιστάμενο δίκτυο εγκαταστάσεων υποδοχής. Επιπροσθέτως, το σχέδιο έκτακτης ανάγκης που εκπόνησε η Ιταλία βάσει της οδηγίας (ΕΕ) 2024/1346 προβλέπει την ταχεία επέκταση της ικανότητας υποδοχής μέσω πρόσθετων θέσεων φιλοξενίας στην περίπτωση αύξησης των εισερχόμενων μεταφορών. Ωστόσο, η Επιτροπή δεν παρατήρησε στη δεδομένη χρονική στιγμή συγκεκριμένα στοιχεία τα οποία να υποδεικνύουν ότι δεν υφίστανται πλέον οι πρακτικές που βασίζονται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 604/2013, ιδίως όσον αφορά την αναστολή της υποδοχής μεταφορών, με εξαίρεση τις περιπτώσεις οικογενειακής επανένωσης ασυνόδευτων ανηλίκων. Επιπλέον, δεν υπήρχαν ενδείξεις ότι οι ιταλικές αρχές έχουν συνεργαστεί ενεργά με άλλα κράτη μέλη σχετικά με τα πρακτικά και υλικοτεχνικά μέτρα για την επανέναρξη των μεταφορών. Απαιτείτο να ληφθούν μέτρα για να αρθούν όλα τα εναπομένοντα εμπόδια κατά προτεραιότητα, μεταξύ άλλων με τη διακοπή των πρακτικών που εμποδίζουν την πραγματοποίηση μεταφορών, και για να διασφαλιστεί η αναγκαία σύμπραξη και επιχειρησιακή συνεργασία με άλλα κράτη μέλη για όλες τις πρακτικές και υλικοτεχνικές ρυθμίσεις, ώστε οι μεταφορές να διενεργούνται αποτελεσματικά σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2024/1351.

(29) Με βάση τις πληροφορίες που έχουν παρασχεθεί από τα κράτη μέλη από τις 12 Ιουνίου 2026, οι ιταλικές αρχές εξακολουθούν να απορρίπτουν αιτήματα μεταφοράς που υποβάλλουν άλλα κράτη μέλη, και η επιχειρησιακή συνεργασία για τη διευκόλυνση της μεταφοράς προσώπων για τα οποία η Ιταλία έχει αποδεχτεί τα αιτήματα ή έχει επιβεβαιώσει τις κοινοποιήσεις σύμφωνα με τα άρθρα 40 και 41 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1351 πρέπει να αναπτυχθεί περαιτέρω. Επιπροσθέτως, σύμφωνα με πληροφορίες που έχει λάβει η Επιτροπή, σε ορισμένες περιπτώσεις οι

ιταλικές αρχές επέστρεψαν πρόσωπα στα κράτη μέλη που διενεργούσαν τη μεταφορά, παρότι ως υπεύθυνο κράτος μέλος είχε προσδιοριστεί η Ιταλία. Οι περιπτώσεις αυτές αφορούν ιδίως μεταφορές που διενεργήθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 25 παράγραφος 5 τρίτο εδάφιο και το άρθρο 26 παράγραφος 3 πέμπτο εδάφιο του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2025/2055 της Επιτροπής. Τέλος, η Ιταλία έχει τροποποιήσει τις προκαθορισμένες τοποθεσίες μεταφοράς που έχουν κοινοποιηθεί σύμφωνα με το άρθρο 23 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2025/2055 της Επιτροπής. Σύμφωνα με τις ιταλικές αρχές, αυτό ήταν απαραίτητο για λόγους εσωτερικής οργάνωσης και προκειμένου να διασφαλιστεί η καλύτερη διαχείριση του μεγάλου όγκου υποθέσεων στον τομέα της μετανάστευσης που αντιμετωπίζει η Ιταλία, συμπεριλαμβανομένης της πρόληψης του κινδύνου διαφυγής.

(30) Παράλληλα, παρατηρήθηκαν ορισμένες θετικές εξελίξεις, καθώς η Ιταλία έχει λάβει μέτρα για τη θεσμοθέτηση διμερών επαφών με τα κράτη μέλη τα οποία έχουν τον μεγαλύτερο όγκο υποθέσεων μεταφοράς προς την Ιταλία βάσει του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1351, γεγονός το οποίο οδήγησε στη διενέργεια ενός μικρού αριθμού μεταφορών, πέραν των μεταφορών ασυνόδευτων ανηλίκων για σκοπούς οικογενειακής επανένωσης. Επιπλέον, στις 29 Οκτωβρίου 2026 η Ιταλία ενέκρινε νέα διοικητική εγκύκλιο, στην οποία επισημαίνεται ότι η Ιταλία έχει αρχίσει εκ νέου τις μεταφορές από τις 12 Ιουνίου 2026, βάσει κατά περίπτωσης αξιολόγησης του κατά πόσον πληρούνται ουσιαστικά οι σχετικές προϋποθέσεις. Η εν λόγω εγκύκλιος αντικαθιστά την εγκύκλιο που είχε εκδοθεί από την ιταλική μονάδα του Δουβλίνου στις 5 Δεκεμβρίου 2022, η οποία είχε επικαιροποιηθεί στις 7 Δεκεμβρίου 2022, σχετικά με την προσωρινή αναστολή των μεταφορών βάσει του κανονισμού (ΕΕ) 604/2013, με εξαίρεση τις περιπτώσεις οικογενειακής επανένωσης ασυνόδευτων ανηλίκων.

(31) Αυτές οι νέες εξελίξεις είναι ενθαρρυντικές και χρήζουν στενής και συνεχούς παρακολούθησης προκειμένου να διαπιστωθούν η επανέναρξη με αποτελεσματικό και βιώσιμο τρόπο της πρακτικής συνεργασίας με όλα τα κράτη μέλη και των μεταφορών προσώπων για τα οποία η Ιταλία είναι υπεύθυνη σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2024/1351, και, ως εκ τούτου, η διόρθωση όλων των ελλείψεων.

(32) Για τον σκοπό αυτό, η Ιταλία θα πρέπει να συνεχίσει να λαμβάνει αποφασιστικά μέτρα για τη διόρθωση των υφιστάμενων ελλείψεων. Ειδικότερα, θα πρέπει να διασφαλίσει ότι η διοικητική εγκύκλιος της 29ης Οκτωβρίου 2026 θα εφαρμοστεί πλήρως σύμφωνα με το πνεύμα και το γράμμα του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1351. Αυτό σημαίνει ότι οποιαδήποτε αξιολόγηση διενεργείται από τις μονάδες του Δουβλίνου καθώς και οι μεταφορές πληρούν τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στον κανονισμό (ΕΕ) 2024/1351, ιδίως σε σχέση με τις κοινοποιήσεις εκ νέου ανάληψης, λόγω του αυτόματου χαρακτήρα τους. Η Ιταλία θα πρέπει να θεσπίσει αποτελεσματική και βιώσιμη επιχειρησιακή συνεργασία με όλα τα κράτη μέλη, ιδίως όσον αφορά την εφαρμογή του κεφαλαίου V του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2025/2055. Στο πλαίσιο αυτό, είναι σημαντικό όλα τα έντυπα που υποβάλλονται στην Ιταλία σύμφωνα με τα παραρτήματα V και VI του εν λόγω εκτελεστικού κανονισμού να διεκπεραιώνονται αποτελεσματικά και να παρέχονται οι αναγκαίες πρακτικές και υλικοτεχνικές πληροφορίες. Στο πλαίσιο της συνεργασίας αυτής, η Ιταλία θα πρέπει να διασφαλίσει ότι οι προκαθορισμένες τοποθεσίες μεταφοράς που έχουν κοινοποιηθεί σύμφωνα με το άρθρο 23 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2025/2055 της Επιτροπής επιτρέπουν την αποτελεσματική μεταφορά από άλλα κράτη μέλη χωρίς αδικαιολόγητα επιχειρησιακά εμπόδια. Παράλληλα, η Ιταλία θα πρέπει να κοινοποιεί ενεργά τους προτιμώμενους

τρόπους μεταφοράς, και θα πρέπει να διασφαλίζεται η στενή συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών μεταφοράς και της Ιταλίας με στόχο τη μείωση της χρήσης των προκαθορισμένων τοποθεσιών.

(33) Αν δεν διορθωθούν με βιώσιμο τρόπο οι εν λόγω πρακτικές, λαμβανομένου υπόψη του αποτελέσματος της παρακολούθησης και της διαβούλευσης με τα κράτη μέλη, και δεδομένων της φύσης, της έκτασης και του αντικτύπου τους, η συνεχιζόμενη συστηματική μη συμμόρφωση της Ιταλίας με τις διατάξεις του μέρους ΙΙΙ του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1351, ιδίως όσον αφορά τις μεταφορές προς το υπεύθυνο κράτος, θα ισοδυναμούσε με συστηματική έλλειψη η οποία θα μπορούσε να έχει σοβαρές αρνητικές συνέπειες για τη λειτουργία του εν λόγω κανονισμού, κατά την έννοια του άρθρου 60 παράγραφος 3 τέταρτο εδάφιο.

(34) Για τον λόγο αυτό, η Επιτροπή θα πρέπει να εξακολουθήσει να παρακολουθεί την κατάσταση, με βάση τις πληροφορίες τις οποίες θα πρέπει να παρέχουν σε τακτική βάση η Ιταλία και τα άλλα κράτη μέλη. Η Επιτροπή, προκειμένου να διαπιστώσει αντικειμενικά κατά πόσον έχουν διορθωθεί οι πρακτικές που παρατηρήθηκαν κατά το παρελθόν και ότι, ως εκ τούτου, έχει ξαναρχίσει η πρακτική συνεργασία και πραγματοποιούνται εκ νέου μεταφορές με αποτελεσματικό και βιώσιμο τρόπο, θα πρέπει να προβαίνει σε διαβούλευση με τα κράτη μέλη και να ενημερώνει το φόρουμ αλληλεγγύης τεχνικού επιπέδου της ΕΕ. Παράλληλα, εάν από την παρακολούθηση προκύψει ότι οι πρακτικές που παρατηρήθηκαν κατά το παρελθόν δεν έχουν διορθωθεί αποτελεσματικά, η Επιτροπή θα πρέπει να θέσει το ζήτημα αυτό υπόψη του φόρουμ αλληλεγγύης τεχνικού επιπέδου της ΕΕ προς συζήτηση· εάν η κατάσταση συνεχιστεί, η Επιτροπή θέτει το ζήτημα υπόψη του Συμβουλίου.

(35) Στην ανακοίνωσή της, της 15ης Ιουλίου 2026, η Επιτροπή αξιολόγησε την πρόοδο που σημείωσε η Ελλάδα όσον αφορά τη διόρθωση των πρακτικών που εντοπίστηκαν κατά την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 604/2013, καταλήγοντας στο συμπέρασμα ότι τα μέτρα που έλαβαν οι ελληνικές αρχές, συμπεριλαμβανομένης της ενεργού σύμπραξης και συνεργασίας τους με άλλα κράτη μέλη, αποτελούσαν θετικές ενδείξεις προόδου και καταδείκνυαν την ετοιμότητα της Ελλάδας να διασφαλίσει την αποτελεσματική και ορθή εφαρμογή του μέρους ΙΙΙ του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1351. Ωστόσο, στη δεδομένη χρονική στιγμή η Επιτροπή έκρινε ότι ήταν πολύ νωρίς για να εξαχθεί συμπέρασμα σχετικά με το αν οι πρακτικές που είχαν εντοπιστεί προηγουμένως είχαν διορθωθεί πλήρως. Με βάση τις πληροφορίες που παρασχέθηκαν από τα κράτη μέλη από τις 12 Ιουνίου 2026, η πρόοδος που παρατηρήθηκε στην αξιολόγηση της Επιτροπής του Ιουλίου 2026 φαίνεται να έχει εδραιωθεί περαιτέρω. Έχει θεσμοθετηθεί αποτελεσματική συνεργασία μεταξύ της Ελλάδας και όλων των κρατών μελών. Η Ελλάδα εξακολουθεί να δίνει θετικές απαντήσεις σε αιτήματα αναδοχής και κοινοποιήσεις εκ νέου ανάληψης. Η αλλαγή των πρακτικών που εντοπίστηκαν κατά την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 604/2013 επέτρεψε να πραγματοποιηθούν οι πρώτες επιτυχείς μεταφορές στην Ελλάδα. Η Επιτροπή θα πρέπει να εξακολουθήσει να παρακολουθεί την πρόοδο που σημειώνει η Ελλάδα προς την επίτευξη της συνεχούς, βιώσιμης και αποτελεσματικής εφαρμογής του μέρους ΙΙΙ του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1351.

(36) Σύμφωνα με το άρθρο 4 του πρωτοκόλλου αριθ. 21 για τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας όσον αφορά τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, που προσαρτάται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ) και στη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), η Ιρλανδία γνωστοποίησε, με επιστολή της 14ης Μαΐου 2024, την επιθυμία της να αποδεχτεί τον κανονισμό (ΕΕ) 2024/1351 και να δεσμεύεται από αυτόν. Η συμμετοχή αυτή

επιβεβαιώθηκε με την απόφαση (ΕΕ) 2024/2088 της Επιτροπής[6]. Ως εκ τούτου, η Ιρλανδία συμμετέχει στην έκδοση της παρούσας απόφασης.

(37) Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου αριθ. 22 σχετικά με τη θέση της Δανίας, το οποίο προσαρτάται στη ΣΕΕ και στη ΣΛΕΕ, η Δανία δεν συμμετέχει στη θέσπιση της παρούσας απόφασης και δεν δεσμεύεται από αυτήν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή της,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Τα κράτη μέλη που υφίστανται μεταναστευτική πίεση καθορίζονται στο παράρτημα Ι.

Άρθρο 2

Τα κράτη μέλη που διατρέχουν κίνδυνο μεταναστευτικής πίεσης καθορίζονται στο παράρτημα ΙΙ.

Άρθρο 3

Τα κράτη μέλη που αντιμετωπίζουν σημαντική μεταναστευτική κατάσταση καθορίζονται στο παράρτημα ΙΙΙ.

Άρθρο 4

1. Η Επιτροπή παρακολουθεί κατά πόσον η Ιταλία έχει διορθώσει τις τρέχουσες πρακτικές και τις πρακτικές που εντοπίστηκαν βάσει του άρθρου 4 της εκτελεστικής απόφασης (ΕΕ) 2025/2323 της Επιτροπής[7] ύστερα από την έναρξη εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1351.

2. Κατά τη διάρκεια της εν λόγω παρακολούθησης, η Επιτροπή αποδίδει ιδιαίτερη προσοχή στην επιχειρησιακή συνεργασία κατά την εφαρμογή των κανόνων που καθορίζονται στο μέρος ΙΙΙ του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1351. Η Επιτροπή καλεί την Ιταλία και τα άλλα κράτη μέλη να υποβάλλουν σε τακτική βάση, και τουλάχιστον ανά τρίμηνο, σχετικές πληροφορίες ιδίως όσον αφορά την αποτελεσματικότητα της επιχειρησιακής συνεργασίας, τη διεκπεραίωση και την εφαρμογή των διαδικασιών που αφορούν την ευθύνη , τη διενέργεια μεταφορών προς το υπεύθυνο κράτος και τη συνεργασία για πρακτικές και υλικοτεχνικές ρυθμίσεις μεταξύ των κρατών μελών από την έναρξη της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1351 σε σχέση με πρόσωπα για τα οποία η Ιταλία είναι υπεύθυνη σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2024/1351.

3. Η Επιτροπή ενημερώνει τακτικά το φόρουμ αλληλεγγύης τεχνικού επιπέδου της ΕΕ που αναφέρεται στο άρθρο 14 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1351 σχετικά με το αποτέλεσμα της παρακολούθησης που αναφέρεται στην παράγραφο 2. Εάν από την

---

[6] Απόφαση (ΕΕ) 2024/2088 της Επιτροπής, της 31ης Ιουλίου 2024, για την επιβεβαίωση της συμμετοχής της Ιρλανδίας στον κανονισμό (ΕΕ) 2024/1351 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη διαχείριση του ασύλου και της μετανάστευσης και την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΕ) 2021/1147 και (ΕΕ) 2021/1060 (ΕΕ L, 2024/2088, 2.8.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2024/2088/oj).

[7] Εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2025/2323 της Επιτροπής, της 11ης Νοεμβρίου 2025, σύμφωνα με το άρθρο 11 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1351 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L, 2025/2323, 14.11.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2025/2323/oj).

παρακολούθηση προκύψει ότι οι πρακτικές που παρατηρήθηκαν κατά το παρελθόν δεν έχουν διορθωθεί αποτελεσματικά, η Επιτροπή θα πρέπει να θέσει το ζήτημα υπόψη του φόρουμ αλληλεγγύης τεχνικού επιπέδου της ΕΕ προς συζήτηση. Εάν η κατάσταση συνεχιστεί, η Επιτροπή θέτει το ζήτημα υπόψη του Συμβουλίου.

4. Εάν η Επιτροπή διαπιστώσει, με βάση τις πληροφορίες που λαμβάνονται σύμφωνα με την παράγραφο 2, καθώς και με βάση την παρακολούθηση που αναφέρεται στις παραγράφους 2 και 3 και το αργότερο με την απόφαση που αναφέρεται στο άρθρο 11 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1351 η οποία θα εκδοθεί το 2027, ότι οι πρακτικές που αναφέρονται στην παράγραφο 1 δεν έχουν διορθωθεί και ότι η συνέχισή τους συνιστά συστημική έλλειψη που θα μπορούσε να έχει σοβαρές αρνητικές συνέπειες για τη λειτουργία του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1351, εφαρμόζεται το άρθρο 60 παράγραφος 3 τέταρτο εδάφιο του εν λόγω κανονισμού.

Άρθρο 5

Η παρούσα απόφαση αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Εφαρμόζεται από την 1η Ιανουαρίου 2027.

Βρυξέλλες, 6.11.2026

Για την Επιτροπή
Η Πρόεδρος
Ursula VON DER LEYEN